

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/843/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120335218
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120335218.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ITERM - EKO s.r.o., so sídlom Dlhá 530/36, 089 01 Svidník, IČO: 36 495 069, zast.: JUDr. Stanislav Kandala, advokát, so sídlom Budovateľská 1288, 093 01 Vranov nad Topľou, proti povinnému: U. Y., X.. XX.XX.XXXX, V. J. L. XXX/XX, XXX XX D., o vymoženie 19 540,16 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Miroslav Friga, so sídlom exekútorského úradu Nám. SNP 538/16, 091 01 Stropkov, pod sp. zn.: 41EX 364/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.
- III. Súd oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 187,39 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 12.08.2020 návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 05.08.2020 spolu s prílohami, upovedomenie o začatí exekúcie spolu s doručenkou, vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
2. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že dôvodom na zastavenie exekúcie je existencia inej skutočnosti, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu (§ 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Pohľadávka oprávneného bola judikovaná trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 17.04.2020, sp. zn. 3T/42/2019, titulom povinnosti nahradiť škodu vo výške 19 540,16 Eur. Povinný uviedol, že škoda, ktorú má uhradiť oprávnenému podľa trestného rozkazu predstavuje totožnú pohľadávku, ktorá bola priznaná oprávnenému v civilnom konaní platobným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 13.11.2013, č. k.: 5Cb/l1/2013-63, voči spoločnosti SOLDER, spol. s r.o., IČO: 36 457 329, so sídlom Lipová 460/108, Topoľčianky 951 93, Slovenská republika. V súčasnosti oprávnený disponuje dvomi súdnymi rozhodnutiami, ktoré sa vzťahujú na tú istú pohľadávku. Podľa aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa v právnych vzťahoch aplikuje princíp ultima ratio, a teda princíp subsidiarity trestnoprávnej represie. V zmysle tejto zásady platí, že ak je možné právo veriteľa uplatňovať cestou civilného procesu, je tento potrebné uprednostniť pred trestným konaním. V zmysle uvedenej zásady je potrebné postupovať aj v otázke uplatňovania a vymáhania nároku na náhradu škody prípadne práva na plnenie. Ak teda existuje možnosť vymáhať škodu prípadne právo z civilnoprávneho vzťahu prostredníctvom exekučného titulu vydaného v civilnom konaní, je potrebné uprednostniť tento titul pred trestnoprávnym titulom. Povinný uviedol, že o tejto skutočnosti listom upovedomil aj oprávneného (ako dôkaz priložil list zo dňa 12.06.2020). Povinný uviedol, že keďže oprávnený napriek písomnému upozorneniu povinného podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade

trestného rozkazu, zakladá povinnému takéto konanie oprávneného dôvod na podanie tohto návrhu na zastavenie exekúcie, keďže namietal neuplatnenie práva oprávneného na vymáhanie pohľadávky voči spoločnosti SOLDER, spol. s r.o. titulom exekučného titulu (rozsudku) vydaného v civilnom konaní, ktorý má podľa judikatúry prednosť pri uplatňovaní a vymáhaní duplicitne priznaného práva. Povinný vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica, ako príslušný exekučný súd, vydal nasledovné uznesenie: I. Súd exekúciu zastavuje. II. Oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy exekúcie.

3. Oprávnený podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že tvrdenia povinného uvedené v návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie sú správne. V odbornej publikácii komentár § 61k Exekučného poriadku sa uvádza, že: Števec, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018: „Inou skutočnosťou je akákoľvek právna skutočnosť, ktorá z hmotnoprávneho alebo z procesnoprávneho hľadiska bráni vymáhateľnosti exekučného titulu (lepšie povedané, bráni vymáhateľnosti judikovanej pohľadávky). Dôvod na zastavenie exekúcie môže vyplývať aj z iných ustanovení Exekučného poriadku, z ustanovení iných procesných predpisov alebo z hmotného práva. Dôvody na zastavenie exekúcie možno členiť z hľadiska, či existovali už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie (exekúcia sa nezačala po práve), alebo či vznikli až následne (exekúcia sa začala po práve). Obe skupiny dôvodov uplatňuje povinný ako obranu proti exekúcii prostredníctvom rovnakého procesného prostriedku - návrhu na zastavenie exekúcie.“ Ako približný výpočet príkladov sa uvádza a) premlčanie práva, b) skutočnosť týkajúca sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia nemala začať (sfalšovaná listina o exekučnom titule, nulité rozhodnutie, nevykonateľné rozhodnutie z materiálnych dôvodov - nesprávny a neexistujúci dlžník a pod.), c) nejestvujúca hmotnoprávna legitímácia oprávneného alebo povinného, d) dôvody, ktoré vyplývajú z insolvenčného práva (konkurz, oddĺženie, splátkový kalendár, reštrukturalizácia). Podľa názoru oprávneného ani jeden z vyššie uvedených dôvodov zastavenia exekúcie nie je daný. Povinný ďalej uvádza, že civilný rozsudok má mať pred trestnoprávnym rozsudkom prednosť na princípe ultima ratio. K hmotnoprávnym podmienkam vzniku exekučného titulu a totožnosti exekučných titulov oprávnený poukázal na skutočnosť, že aby bolo možné hovoriť o totožnosti exekučného titulu musia byť kumulatívne splnené tri podmienky a to a) totožnosť účastníkov, b) totožnosť predmetu a c) musí ísť o rovnaké skutkové okolnosti od ktorých sa odvodzuje právo. Ak absentuje čo i len jeden z týchto prvkov o totožnosť exekučného titulu nejde. Povinný si je vedomý toho, že od 21.09.1998 do 21.02.2013 bol štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329. Rovnako bol v danom čase buď jedným zo spoločníkov (21.09.1998 - 29.02.2004), alebo jediným spoločníkom (06.06.2009 - 08.01.2013). Povinnému bol veľmi dobre známy stav obchodného majetku spoločnosti. Pohľadávka priznaná exekučným titulom (Okresný súd Svidník sp. zn. 3T/42/2019) je pohľadávkou, ktorej dôvod vzniku nachádzame v hmotnom práve ako mimozmluvný záväzok a to v ustanovení § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 135a ods. 1, 5 Obchodného zákonníka. Pohľadávka priznaná v trestnom konaní je teda pohľadávkou proti a) povinný: bývalý konateľ spoločnosti SOLDER, spol. s r.o., - fyzická osoba U. Y., b) predmet nároku: mimozmluvný záväzok nárok na náhradu škody spôsobenej oprávnenému tým, že povinný ako konateľ uprednostnil svoje záujmy a z majetku spoločnosti SOLDER, spol. s r.o. odstránil majetok presne označený v exekučnom titule, čím znemožnil veriteľovi - oprávnenému možnosť uspokojiť svoju pohľadávku z majetku právnickej osoby SOLDER, spol. s r.o. Pohľadávka, existenciou ktorej sa bráni povinný (Okresný súd Svidník sp. zn. 5Cb/11/2013) je pohľadávkou, ktorej dôvod vzniku nachádzame v hmotnom práve ako zmluvný záväzok, ktorého obsah samotný povinný ďalej nekonkretizoval. Pohľadávka priznaná v civilnom konaní je teda pohľadávkou proti a) povinný: obchodná spoločnosť SOLDER, spol. s r.o., b) predmet nároku: zmluvný záväzok spoločnosti SOLDER, spol. s r.o., spočívajúci v povinnosti zaplatiť za jeho služby, ktoré spoločnosti dodal. Je jednoznačne preukázané, že oprávnený uplatňuje právo z exekučného titulu, ktorý je samostatným exekučným titulom proti inej osobe, napriek rovnakej výške pohľadávky. Pohľadávka súčasne vznikla na základe rozdielných právnych dôvodov. Povinný uviedol, že v konštantnej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je oprávnený povinný vymáhať svoju pohľadávku cestou civilného konania pred cestou trestného konania. Povinný však žiadne súdne rozhodnutie nepredložil. Naproti tomu, oprávnený poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v ktorom sa ústavný súd dostatočne vysporiadal s existenciou samostatných pohľadávok v civilnom a exekučnom konaní: Nález Ústavného súdu SR zo dňa 11. januára 2017, sp. zn. II. ÚS 798/2016-36: „O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní už ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Procesné postavenie týchto osôb (žalobca a žalovaný) je v tejto súvislosti bez významu. Inými

slovami, ak by sa žalobca stal žalovaným a žalovaný žalobcom, pričom by sa nevyskytla žiadna nová skutočnosť, ktorá by zmenila skutkový stav žaloby, stále bude trvať prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Totožnosť predmetu konania znamená totožnosť žalobného petitu, ako aj skutkového odôvodnenia žaloby, z ktorého žalobný petit vyplýva. Možno vo všeobecnej právnej rovine konštatovať, že prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae) alebo tiež zásada ne bis in idem je z ústavnoprávneho hľadiska súčasťou princípu právnej istoty, ktorý tvorí súčasť konceptu právneho štátu, zakotvenej v čl. 1 ods. 1 ústavy. Uvedená prekážka znamená, že existencia právoplatného rozhodnutia v spornej veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci. Platí to však iba v prípade, ak účastníkmi konania (sporovými stranami) sú tie isté subjekty, pričom aj predmet konania je totožný. Podľa názoru ústavného súdu treba prisvedčiť sťažovateľovi, že právoplatný rozsudok okresného súdu sp. zn. ...,Cb.... v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. ...Cob... zaväzujúci odberateľa zaplatiť sťažovateľovi 79 328,04 € ako protihodnotu sťažovateľom dodaných stavebných prác a stavebnej mechanizácie nezakladá prekážku veci rozsúdenej v pomere k trestnému konaniu vedenému proti štatutárovi v súvislosti s nárokom na náhradu škody, ktorý si sťažovateľ uplatnil voči štatutárovi vo výške 79 328,04 € v rámci adhézneho konania. Je nepochybné, že v rámci trestného konania sa sťažovateľ domáha prisúdenia síce rovnakej sumy ako v skoršom občianskoprávnom konaní, avšak nie voči odberateľovi ako právnickej osobe, ale voči štatutárovi ako fyzickej osobe, pričom nejde o nárok vyplývajúci zo zmluvy o dodávke stavebných prác a stavebnej mechanizácie, ale o nárok na náhradu škody spôsobenej štatutárom prevodmi majetku v úmysle zmať vymáhanie pohľadávok veriteľov.“ Čo sa týka princípu ultima ratio, je potrebné spomenúť, že tento princíp je princípom trestného práva. Nemá nič spoločné už s existujúcim exekučným titulom. V rámci trestného konania voči povinnému bol zohľadňovaný princíp ultima ratio a trestný súd aj po jeho zohľadnení vydal odsudzujúci rozsudok, obsahom ktorého je aj povinnosť nahradiť škodu. Trestný súd zohľadnil konanie povinného v takej intenzite, že nie je možné, aby bola náprava vykonaná prostriedkami civilného práva. Autor JUDr. Peter Šamko vo svojom odbornom článku - Princíp ultima ratio ako interpretačné pravidlo a majetkové trestné činy uvádza „Najvyšší súd SR svoj záver o tom, že princíp ultima ratio môže byť súčasťou iba materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. zhrnul vo svojej judikatúre, pričom takéto chápanie, či vymedzenie princípu ultima ratio uplatňuje Najvyšší súd SR, aj vo svojej ďalšej rozhodovacej činnosti.“ Je teda nepochybné, že argumentácia povinného ohľadom existencie dvoch samostatných exekučných titulov je nesprávna. Na margo už uvedeného sa oprávnenému žiada uviesť, že pohľadávku vo výške 19.540,16 Eur s prísl. voči obchodnej spoločnosti SOLDER, spol. s r.o. priznanú rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 5Cb/11/2013 v inom exekučnom konaní nevymáha a to z toho dôvodu, že uvedená spoločnosť je bezmajetná. Povinný ako bývalý konateľ uvedenej spoločnosti o tejto skutočnosti vie. Zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 17.05.2016 pred OČTK nový konateľ spoločnosti SOLDER, spol. s r.o. H. R., X. XX.XX.XXXX, L. Z. XXX/XXX V. uviedol, že „predmetnú spoločnosť odkúpil od osoby U. Y. za účelom likvidácie. Pri podpisovaní neprebral žiadne účtovníctvo. So spoločnosťou neplánoval podnikáť a bolo mu jedno v akom je stave. Uviedol, že spoločnosť nijako neriadi, nemanázuje, podpísal len zmluvu o prevode spoločnosti a tým bola vec uzatvorená.“ Jednalo sa o osobu, ktorá len prepožičala svoje údaje na to, aby spoločnosť bola prevedená mimo dispozície povinného a účelom bolo zbavenie sa spoločnosti SOLDER, spol. s r.o. bez úhrady jej veriteľov. Koniec-koncov aj za to je povinný odsúdený k náhrade škody oprávnenému (Dôkaz: - Zápisnica ORP-2/VYS-SK-2016 z 17.05.2016 o výsluchu svedka H. R.). Návrh povinného považuje oprávnený za nedôvodný a súčasne si proti povinnému uplatňuje trovy právneho zastúpenia, ktoré súvisia s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, t. j. za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v nadväznosti na § 199a zák. č. 233/1995 Z. z. zo sumy 19.540,16 Eur = 353,54- Eur z čoho 1/2 = 176,77-Eur + režijný paušál pre rok 2020 (10,62 Eur) = 187,39 Eur. Oprávnený navrhol, aby súd vydal nasledovné uznesenie: I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Miroslav Friga, so sídlom exekútorského úradu: Nám. SNP 538/16, 091 01 Stropkov, pod. spisovou značkou 41Ex/364/20 podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietá. II. Oprávnený má nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 187,39-Eur.

4. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

7. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespĺnil.

8. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 20.07.2020 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi: JUDr. Miroslav Friga, so sídlom exekútorského úradu Nám. SNP 538/16, 091 01 Stropkov, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 41EX 364/20.

9. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosť, že škoda, ktorú má uhradiť oprávnenému podľa trestného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 17.04.2020, č. k.: 3T/42/2019-387 predstavuje totožnú pohľadávku, ktorá bola priznaná oprávnenému (žalobcovi) v civilnom konaní platobným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 13.11.2013, č. k.: 5Cb/11/2013-63, voči žalovanému - spoločnosti SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329, že tak oprávnený v súčasnosti disponuje dvomi súdnymi rozhodnutiami, ktoré sa vzťahujú na tú istú pohľadávku. Súd uvádza, že v konaní vedenom na Okresnom súde pod sp. zn.: 5Cb/11/2013 vystupovala na strane žalovaného spoločnosť: SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329. Exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe exekučného titulu - trestného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 17.04.2020, č. k.: 3T/42/2019-387, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.05.2020. Z trestného rozkazu vyplýva, že povinný (ako osoba oprávnená konať za spoločnosť SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329) bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, pričom povinnému (obvinenému) bola podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť oprávnenému (poškodenému) škodu vo výške 19 540,16 Eur. Súd uvádza, že z uvedených skutočností teda jasne vyplýva, že v uvedených konaniach (sp. zn.: 5Cb/11/2013 a sp. zn.: 3T/42/2019) nešlo o totožných účastníkov konania a tým nešlo ani o totožnú vec. Predmetný platobný rozkaz a trestný rozkaz sú dve samostatné a vykonateľné rozhodnutia (platobný rozkaz nadobudol vykonateľnosť dňa 07.12.2013 a trestný rozkaz nadobudol vykonateľnosť dňa 12.05.2020), ktoré zaväzujú k povinnosti rôzne povinné osoby (pri platobnom rozkaze: spoločnosť SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329 a pri trestnom rozkaze: povinného v tomto exekučnom konaní). Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Súd uvádza, že uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ak absentuje čo i len jedna z týchto podmienok, tak nejde o totožnosť veci. K uvedenému súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.01.2017, č. k.: II. ÚS 798/2016-36, podľa ktorého: „O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní už ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Procesné postavenie týchto osôb (žalobca a žalovaný) je v tejto súvislosti bez významu. Inými slovami, ak by sa žalobca stal žalovaným a žalovaný žalobcom, pričom by sa nevyskytla žiadna nová skutočnosť, ktorá by zmenila skutkový stav žaloby, stále bude trvať prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Totožnosť predmetu konania znamená totožnosť žalobného petitu, ako aj skutkového odôvodnenia žaloby, z ktorého žalobný petit vyplýva. Možno vo všeobecnej právnej rovine konštatovať, že prekážka veci rozsúdenej (rei iudicatae) alebo tiež zásada ne bis in idem je z ústavnoprávneho hľadiska súčasťou princípu právnej istoty, ktorý tvorí

súčasť konceptu právneho štátu, zakotvenej v čl. 1 ods. 1 ústavy. Uvedená prekážka znamená, že existencia právoplatného rozhodnutia v spornej veci bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v tej istej veci. Platí to však iba v prípade, ak účastníkmi konania (sporovými stranami) sú tie isté subjekty, pričom aj predmet konania je totožný. Podľa názoru ústavného súdu treba prisvedčiť sťažovateľovi, že právoplatný rozsudok okresného súdu sp. zn. 19 Cb 59/2010 zo 14. januára 2011 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 13 Cb 191/2011 z 24. novembra 2011 zaväzujúci odberateľa zaplatiť sťažovateľovi 79 328,04 € ako protihodnotu sťažovateľom dodaných stavebných prác a stavebnej mechanizácie nezakladá prekážku veci rozsúdenej v pomere k trestnému konaniu vedenému proti štatutárovi v súvislosti s nárokom na náhradu škody, ktorý si sťažovateľ uplatnil voči štatutárovi vo výške 79 328,04 € v rámci adhézneho konania. Je nepochybné, že v rámci trestného konania sa sťažovateľ domáha prisúdenia síce rovnakej sumy ako v skoršom občianskoprávnom konaní, avšak nie voči odberateľovi ako právnickej osobe, ale voči štatutárovi ako fyzickej osobe, pričom nejde o nárok vyplývajúci zo zmluvy o dodávke stavebných prác a stavebnej mechanizácie, ale o nárok na náhradu škody spôsobenej štatutárom prevodmi majetku v úmysle zmaříť vymáhanie pohľadávok veriteľov.“

10. Povinný v návrhu na zastavenie teda poukázal na skutočnosti týkajúce sa platobného rozkazu Okresného súdu Svidník, č. k.: 5Cb/11/2013-63. Súd poukazuje na skutočnosť, že platobný rozkaz Okresného súdu Svidník, č. k.: 5Cb/11/2013-63 bol vydaný dňa 13.11.2013, t. j. pred vznikom exekučného titulu (trestného rozkazu), ktorý bol vydaný dňa 17.04.2020. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie taktiež poukázal na princíp ultima ratio. K uvedenému súd poukazuje na skutočnosť, že ide o princíp trestného práva, ktorý sa zohľadňuje v trestnom konaní. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že predmetný platobný rozkaz a trestný rozkaz sú dve samostatné a vykonateľné rozhodnutia (platobný rozkaz nadobudol vykonateľnosť dňa 07.12.2013 a trestný rozkaz nadobudol vykonateľnosť dňa 12.05.2020), ktoré zaväzujú k povinnosti rôzne povinné osoby (pri platobnom rozkaze: spoločnosť SOLDER, spol. s r.o., so sídlom Lipová 460/108, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 457 329 a pri trestnom rozkaze: povinného v tomto exekučnom konaní) a je len na vôli oprávneného či podá návrh na vykonanie exekúcie len na základe trestného rozkazu alebo či podá návrh na vykonanie exekúcie aj na základe platobného rozkazu, ako aj to, v akom poradí ich podá, keďže exekučné konanie je konaním návrhovým, ovládaným dispozičnou zásadou. Súd uvádza, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie teda poukázal na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, tieto skutočnosti mal povinný uplatniť a namietat' v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn.: 3T/42/2019 a nie v exekučnom konaní. Povinný mohol uvedené skutočnosti namietat' podaním odporu (v zmysle poučenia) voči trestnému rozkazu, ktorý je exekučným titulom. Podľa prvej a druhej vety § 355 ods. 1 Trestného poriadku platí, že obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Podľa § 355 ods. 2 Trestného poriadku platí, že proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody. Samosudca odkáže uznesením poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba. Podľa § 355 ods. 3 Trestného poriadku platí, že ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa odseku 1 v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným podľa § 356. Podľa § 356 Trestného pism. a) Trestného poriadku platí, že trestný rozkaz sa stane právoplatným, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľným, ak odpor nebol podaný, uplynutím lehoty na podanie odporu. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, platí, že súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vznikom exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Súd poukazuje na skutočnosť, že vo vykonávanom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd taktiež uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone a nie ďalší opravný prostriedok, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný

súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie je predmetom základného konania. Exekučný titul (trestný rozkaz) nadobudol vykonateľnosť dňa 12.05.2020 a je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinnému.

11. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2016, sp. zn.: 3MOber/1/2015: „Iba na podklade vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Pod vykonateľnosťou sa rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Pri vykonateľnosti sa rozlišuje vykonateľnosť formálna ako aj materiálna. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný, resp. spisovaný. Aby bolo určité rozhodnutie formálne vykonateľné, platí, že musí byť dourčené v súlade s právnymi predpismi, voči rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, márne uplynula lehota na podanie opravného prostriedku, účastník základného konania sa vzdal práva podať opravný prostriedok, resp. ho vzal späť, prípadne podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti.“

12. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn.: 5 M Cdo 8/2008: „Doložka právoplatnosti, vyznačená na predmetnom rozhodnutí, má charakter verejnej listiny, potvrdzuje teda pravdivosť v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri ich uvedení došlo k chybe, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo.“

13. Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.03.2016, sp. zn.: 43CoE/45/2016: „Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. V prípade, že účastník namieta správnosť vyznačenia doložky vykonateľnosti (potvrdenia o vykonateľnosti) je povinný svoje tvrdenia preukázať.“

14. Súd zároveň uvádza, že povinný nepreukázal, že by z jeho strany došlo k úhrade dlžnej sumy (ani jej časti), pričom platí, že povinný nesie dôkazné bremeno, aby preukázal skutočnosti ním tvrdené v návrhu na zastavenie exekúcie a takéto skutočnosti musí preukázať relevantnými dôkazmi (v zmysle konštantnej judikatúry dôkaz o zániku dlhu zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného: viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 4 Cdo 83/02 zo dňa 30. júla 2002).

15. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinná musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

16. Súd má za to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

17. V súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní za vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vo výške 187,39 Eur (1 polovičný úkon právnej služby 176,77 Eur + 1x režijný paušál 10,62 Eur).

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

22. Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, nepriznal povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

23. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

24. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

25. Súd zdôrazňuje, že za účelne vynaložené trovy konania považuje trovy právneho zastúpenia za jeden polovičný úkon právnej služby za vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s režijným paušálom (1 polovičný úkon právnej služby 176,77 Eur + 1x režijný paušál 10,62 Eur) voči povinnému. Vzhľadom na uvedené, súd posúdil oprávnenosť uplatneného úkonu právnej služby ako preukázateľné, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré oprávnený vynaložil na uplatňovanie bránenia svojho práva, v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, za úkon právnej služby tak, ako ich oprávnený žiadal priznať.

26. Súd okrem účelnosti uplatnených trov právneho zastúpenia skúmal aj správnosť ich vyčíslenia v nadväznosti na znenie § 9 až 14 Vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania za jeden polovičný úkon právnej služby vo výške 187,39 Eur voči povinnému, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanému po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.